

Dosarul nr. 3ra- 727 /21

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. E. Balan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Corcenco, D. Corolevsci, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

18 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Societății cu Răspundere Limitată „Maconrut”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Maconrut” împotriva Biroului Vamal Nord, cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 06 mai 2021 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 17 iunie 2020, Societatea cu Răspundere Limitată „Maconrut” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Nord, cu privire la anularea deciziei de regularizare nr.108 din 09 martie 2020.

În motivarea acțiunii a indicat că, în perioada anilor 2016-2019, reclamantul a declarat 10 tranzacții de import cu perfectarea declarațiilor vamale în detaliu la posturile vamale din raza de activitate a Biroului Vamal Nord.

Prin declarația vamală nr. 1170I11084 din 11 iulie 2018, a declarat marfa: „semiremorcă basculantă pentru tractor rutier fostă în folosință marca SCHMITZ tip SGF&S3, anul fabricării 2012 win cod xxxxxx1275373”, poziția tarifară 87163980, cu valoarea în vamă totală de 409206,67 lei, furnizată de compania „Cargobull Trailer Store GMBH” din Germania, țara de origine Germania.

Prin declarația vamală nr. 1170I11154 din 12 iulie 2018, a declarat marfa: „semiremorcă basculantă pentru tractor rutier fostă în folosință marca SCHMITZ tip SGF&S3, anul fabricării 2014 win cod xxxxxx1270585”, poziția tarifară 87163980, cu valoarea în vamă totală de 409206,67 lei, furnizată de compania „Cargobull Trailer Store GMBH” din Germania, țara de origine Germania.

Prin declarația vamală nr. 1170I11159 din 12 iulie 2018, a declarat marfa: „semiremorcă basculantă pentru tractor rutier fostă în folosință marca SCHMITZ tip SGF&S3, anul fabricării 2014 win cod xxxx1275374”, poziția tarifară

87163980, cu valoarea în vamă totală de 409206,67 lei, furnizată de compania „Cargobull Trailer Store GMBH” din Germania, țara de origine Germania.

La 17 februarie 2020, a fost întocmit procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 7/02. Organul vamal a stabilit că, pentru mărfurile nominalizate importate conform declarațiilor vamale nr. 1170I11084 din 11 iulie 2018, nr. 1170I11154 din 12 iulie 2018, nr. 1170I11159, din 12 iulie 2018 tratamentul tarifar preferențial a fost acordat neîntemeiat, deoarece nu s-au confirmat dovezile de origine prezentate la momentul perfectării declarațiilor vamale.

Reclamantul a menționat că, la 09 martie 2020, de către Biroul Vamal Nord a fost emisă decizia de regularizare nr. 108 din 09.03.2020, întocmită în baza procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.7/02 din 17 februarie 2020.

A susținut că, poziția Biroului Vamal Nord cu privire la faptul că mijloacele de transport importate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Maconrut” nu provin din spațiul Uniunii Europene se bazează exclusiv pe scrisoarea autorității vamale Germane cu nr. Z 4215B-B 1202-3/19.

În acest sens, reclamantul a invocat că atributele de identificare ale unora din unitățile enumerate în partea introductivă a procesului-verbal contestat, comunicate de către autoritatea vamală a Germaniei în răspunsul nr. Z 4215B-B 1202-3/19 din 02 iulie 2019, nu corespund cu anul producerii unităților importate de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Maconrut”.

Astfel, potrivit procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 7/02 din 17 februarie 2020, semiremorca cu cod vin xxxxxxxx este fabricată în anul 2012, însă în realitate anul de fabricație a acesteia este anul 2014, fapt dovedit prin certificatul de înmatriculare.

Totodată, potrivit invoice-urilor cu privire la unitățile importate - semiremorci win cod xxxxxxxx1275373, win cod xxxxxxxx1270585, win cod xxxxx1275374, este menționat despre anul producerii, prețul acestora și țara de origine care este Germania - țară membră a Uniunii Europene.

Reclamantul a solicitat anularea deciziei de regularizare nr.108 din 09 martie 2020, întocmită în privința Societății cu Răspundere Limitată „Maconrut”.

Prin hotărârea din 01 octombrie 2020 a Judecătorei Bălți, sediul Central, a fost respinsă acțiunea, ca neîntemeiată(f.d.135, 145-149).

La 27 octombrie 2020, Societatea cu Răspundere Limitată ”Maconrut” a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 01 octombrie 2020 a Judecătorei Bălți, sediul Central, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 06 mai 2021 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Maconrut” și s-a menținut hotărârea din 01 octombrie 2020 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a stabilit că, drept temei pentru realizarea controlului ulterior, organul vamal a indicat că a primit răspunsul nr. Z 4215B-B 1202-3/19 din 02 iulie 2019 de la autoritatea vamală a Germaniei în care este comunicat că, pentru mărfurile: semiremorcă basculantă pentru tractor rutier

fostă în folosință marca SCHMITZ tip SGF&S3, anul fabricării 2012 win cod xxxxxxx1275373” importată în baza declarației vamale nr.1170I11084 din 11 iulie 2018; semiremorcă basculantă pentru tractor rutier fostă în folosință marca SCHMITZ tip SGF&S3, anul fabricării 2014 win cod xxxxxxx1270585” importată în baza declarației vamale nr.1170I11154 din 12 iulie 2018; semiremorcă basculantă pentru tractor rutier fostă în folosință marca SCHMITZ tip SGF&S3, anul fabricării 2014 win cod xxxxxxx1275374” importată în baza declarației vamale nr.1170I11159 din 12 iulie 2018, nu se poate acorda tratamentul preferențial în sensul dispozițiilor prevăzute pentru regimul de comerț preferențial cu Uniunea Europeană, deoarece unitățile de transport menționate nu sunt originare din Uniunea Europeană.

Colegiul a conchis că organul vamal a inițiat și realizat, în mod just, controlul ulterior în raport cu marfa importată de reclamant, fiind constatată existența unor circumstanțe noi, de care Biroul Vamal Nord nu dispunea la momentul importului bunurilor conform declarațiilor vamale nr.1170 I 11084 din 11 iulie 2018, nr.1170 I 11154 din 12 iulie 2018, nr.1170 I 11159 din 12 iulie 2018.

Instanța de apel a evidențiat că, potrivit răspunsului nr. Z 4215B-B 1202-3/19 din 02.07.2019 al autorităților vamale ale Republicii Federale Germania, se constată fără echivoc că mărfurile indicate în speță nu sunt de origine din Uniunea Europeană. Or, în situația în care, declarantul nu prezintă un ansamblu cert de acte care să determine originea bunurilor importate fără echivoc, răspunsul oficial al organului vamal din Uniunea Europeană privind originea mărfurilor importate, constituie un act susceptibil de a fi apreciat ca confirmativ/determinatoriu a provenienței mărfii.

Curtea de Apel a menționat că Societatea cu Răspundere Limitată ”Maconrut” a depus declarațiile vamale prin aplicarea eronată a tratamentului preferențial, specificând că bunurile importate în baza declarațiilor vamale nr.1170 I 11084 din 11 iulie 2018, nr.1170 I 11154 din 12 iulie 2018 și nr.1170 I 11159 din 12 iulie 2018, sunt de origine din Uniunea Europeană, contrar Acordului de Asociere între Republica Moldova și Uniunea Europeană, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014.

Colegiul a concluzionat că organul vamal întemeiat a emis decizia de regularizare nr.108 din 09 martie 2020, act prin care a fost regularizată situația de fapt și de drept la caz, prin care Societatea cu Răspundere Limitată „Maconrut” a fost obligată să achite drepturile de import în mărime de 73 693,22 lei și penalitate în mărime de 14 738,65 lei.

La 09 iunie 2021, Societatea cu Răspundere Limitată „Maconrut” a depus recursul motivat împotriva deciziei din 06 mai 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei hotărâri de admitere a acțiunii (f.d. 236).

În motivarea cererii de recurs, recurenta și-a manifestat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate, deoarece penalitatea în sumă de 14774, 67 lei a fost calculată din momentul înregistrării declarațiilor vamale privind unitățile de transport și anume de la 11- 12 iulie 2018, contrar legislației în vigoare.

Recurenta a indicat că, după natura sa, penalitatea reprezintă o sancțiune pecuniară pentru neexecutarea cu vinovăție de către debitor a unei obligații, însă la caz se constată lipsa vinei societății, fiindcă obligația vamală a fost calculată și i-a fost comunicată abia la 17 februarie 2020.

Societate cu Răspundere Limitată „Maconrut” a solicitat admiterea recursului, casarea actelor judecătorești a instanțelor ierarhic inferioare cu emiterea unei noi decizii, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 06 mai 2021, dispozitivul deciziei și decizia motivată a fost notificată Societății cu Răspundere Limitată „Maconrut” la data de 17 mai 2021, fapt confirmat prin avizul poștal (f.d.235).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Societatea cu Răspundere Limitată „Maconrut” s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul motivat la 09 iunie 2021, prin intermediul cancelariei Curții de Apel Bălți, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 16 iunie 2021, prin intermediul oficiului poștal, în adresa intimatului Biroului Vamal Nord a fost expediată copia recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Maconrut”, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Până la examinarea admisibilității recursului, Biroul Vamal Nord nu și-a valorificat drepturile sale procedurale și nu a depus referință.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept. Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni

de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Maconrut”.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Maconrut” se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu